

Handläggare: Annelie Sjöberg
Telefon: 08-508 25 008

Till
Socialnämnden

Angående remissen om skrivelse (8/6) om en kommunal plan för att minska barnfattigdom i Stockholms stad

Svar på skrivelse (8/s) av Karin Rågsjö (V)

(1 bilaga)

Förvaltningens förslag till beslut

1. Socialnämnden hänvisar till tjänsteutlåtandet som svar på skrivelsen.
2. Ärendet överlämnas till kommunstyrelsen.

Gillis Hammar
Förvaltningschef

Tina Heinsoo
t.f avdelningschef

Sammanfattning

Karin Rågsjö (V) framhåller i sin skrivelse, utifrån Rädda barnens rapport om barnfattigdom, att Stockholms stad bör dra sitt strå till stacken för att avskaffa barnfattigdomen. Hon nämner bland annat möjligheten att stärka barnperspektivet i stadens riktlinjer för ekonomiskt bistånd och hon föreslår en kommunal plan för att minska barnfattigdomen. Förvaltningen uppger i sitt svar att barnperspektivet finns inskrivet i riktlinjerna och att utvecklingsarbetet nu snarare bör handla om implementering och uppföljning än ytterligare ändringar i skrivningarna.

Bakgrund

Kommunstyrelsen har för beredning överlämnat skrivelse (8/6) av Karin Rågsjö (V) om en kommunal plan för att minska barnfattigdom i Stockholms stad, till socialnämnden, utbildningsnämnden, Hässelby-Vällingby stadsdelsnämnd och Södermalm stadsdelsnämnd. Remisstiden går ut den 31 oktober 2011.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts inom avdelningen för stadsövergripande sociala frågor.

Motionen

I skrivelsen från Karin Rågsjö (V) beskrivs att Rädda Barnens i dagarna kommit med en uppmärksammas rapport om att förmågan att minska fattigdomen minskat de senaste tio åren och att träffsäkerheten för de sociala skyddsnetten att verkligen fånga upp utsatta barnfamiljer har försvunnit. Karin Rågsjö menar att även om de grundläggande förbättringarna av familjepolitiken måste göras på statlig nivå kan även Stockholms stad dra sitt strå till stacken. Ett av de exempel hon nämner är en översyn av stadens riktlinjer för ekonomiskt bistånd i syfte att stärka barnperspektivet.

Mot bakgrund av ovanstående föreslår Karin Rågsjö att kommunstyrelsen beslutar att staden ska ta fram en kommunal plan för att minska barnfattigdomen i Stockholms stad. Planen ska vara tidsatt, uppföljningsbar och åtgärderna ska finansieras i ordinarie budget.

Förvaltningens synpunkter och förslag

Den återkommande rapporten från Rädda Barnen är välkänd och av stort intresse. Uppgifterna därifrån används i olika sammanhang i stadens arbete med utsatta barn.

Precis som Karin Rågsjö skriver så påverkas barns ekonomiska situation i högre grad av insatser och förändringar på statlig nivå, samt givetvis även av arbetsmarknaden och dess spelregler, än av kommunala bistånd. Det innebär emellertid inte att kommunen inte har ett ansvar inom de områden man verkar.

I riktlinjerna för ekonomiskt bistånd finns inskrivet att vid handläggning av bistånd till barnfamiljer ska konsekvenserna för barnen alltid övervägas innan beslut fattas. Som stöd i arbetet finns även en handbok om barnperspektiv. När det gäller framtagandet av metoder och stöd i handläggningen i dessa frågor kan Stockholms stad anses vara tämligen långt framme i sitt arbete i förhållande till de flesta andra kommuner. Den handbok som tagits fram inom staden används av flera andra

kommuner och representanter från Stockholms stad har även vid flera tillfällen inbjudits att hålla föredrag om barnperspektiv och ekonomiskt bistånd, både inom Sverige och i samband med arrangemang anordnade av EU-kommissionen och Eurocities.

Trots detta visar granskningar inom staden att det ofta saknas ett dokumenterat barnperspektiv i ärenden som rör ekonomiskt bistånd. Huvudfokus bör därför vara att intensifiera arbetet med implementering och uppföljning snarare än ytterligare ändringar i skrivningarna i riktlinjerna.

En tidsatt, uppföljningsbar plan för att minska barnfattigdomen inom Stockholms stad skulle däremot vara svår genomförbar i praktiken - framförallt i fråga om att ta fram fungerande mätinstrument som inte i första hand ger utslag av konjunktur och andra strukturella förändringar på övergripande nivå, snarare än av kommunala insatser. En överhängande risk är att det snarare skulle leda till ökad administration än till faktisk skillnad för de barn som är berörda.

En annan väg att gå skulle kunna vara att använda redan existerande verktyg som stadens verksamhetsplan och budget. Till exempel finns i verksamhetsplanen idag bland annat indikatorn "Andel barn som lever i familjer som är beroende av ekonomiskt bistånd", en fråga som därför följs upp av samtliga stadsdelsförvaltningar. Ytterligare mål och indikatorer på temat skulle kunna utvecklas.

Bilagor

1. Skrivelse (8/6) av Karin Rågsjö (V) om en kommunal plan för att minska barnfattigdom i Stockholms stad